

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Rotterdam, van 3 september 2008 in zaak nr. 07/24392 in het geding
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 mei 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van . (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 september 2008, verzonden op 15 september 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 oktober 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

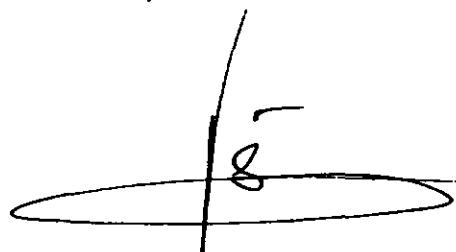
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 december 2008

91-592.

Verzonden: 22 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'S' or 'V' shape in the center.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

II

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr.: AWB 07/24392
V-nummer:

Inzake: /, eiser,
gemachtigde mr. M.M. Volwerk, advocaat te Rotterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister van Justitie, voorheen de
Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde mr. T.J.W. Visser.

I Procesverloop

1 Eiser, geboren op, bezit, naar eigen zeggen, de Burundische nationaliteit. Hij verblijft sedert 1 maart 2001 als vreemdeling in de zin van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in Nederland. Op 15 april 2005 heeft hij een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Op 21 oktober 2005 heeft verweerder het voornemen kenbaar gemaakt tot afwijzing van de aanvraag. Bij besluit van 13 april 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij uitspraak van 7 februari 2007 (AWB 06/22907) heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Rotterdam, het tegen dat besluit ingestelde beroep gegrond verklaard.

2 Op 3 april 2007 heeft verweerder het voornemen kenbaar gemaakt tot afwijzing van de aanvraag. Hierop is geen zienswijze uitgebracht. Bij besluit van 21 mei 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

3 Op 13 juni 2007 heeft eiser tegen dit besluit (hierna: het bestreden besluit) beroep ingesteld bij de rechtbank. Bij brieven van 27 juli 2007 en 7 november 2007 heeft eiser de gronden van het beroep ingediend. Verweerder heeft op 14 januari 2008 een verweerschrift ingediend. Op 22 mei 2008 heeft eiser naar aanleiding van een verkregen geboorteakte een beroep gedaan op toepassing van artikel 83 van de Vw 2000. Op 17 juni 2008 heeft verweerder een nadere reactie ingezonden.

4 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 27 juni 2008. Ter zitting is verschenen eiser in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

AWB 07/24392

2

II Overwegingen

1.1 Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen;
- c. van wie naar het oordeel van onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van verweerder van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

1.2 Ingevolge het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag) is sprake van vluchtelingschap in het geval dat de betrokkene uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en hij de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren.

1.3 Ingevolge artikel 31, eerste lid van de Vw 2000 wordt een aanvraag als vorenbedoeld afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gebaseerd op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

1.4 Artikel 31, tweede lid, aanhef, en onder f van de Vw 2000, luidt als volgt:
"Bij het onderzoek naar de aanvraag wordt mede betrokken de omstandigheid dat:
f. de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen."

1.5 Ingevolge artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000, houdt de rechtbank bij de beoordeling van het beroep rekening met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd.

2 Verweerder heeft de aanvraag van eiser afgewezen op grond van het eerste lid van artikel 31 van de Vw 2000 in samenhang met het tweede lid, aanhef en onder f van dat artikel. Verweerder legt hieraan ten grondslag dat eiser ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn identiteit en nationaliteit heeft afgelegd. Op 7 september 2005 is eiser met de hulp van een tolk gehoord in het Swahili en Kirundi. Op basis van deze taalanalyse is op 5 oktober 2005 een rapport Taalanalyse opgesteld. Dit rapport concludeert dat eiser eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi. Op 23 maart 2007 heeft een tweede taalanalyse plaatsgevonden. In dit rapport is geconcludeerd dat het Swahili eenduidig niet de eerste of dominante taal van eiser is en dat hij zijn eerste of dominante taal op de opname niet heeft laten horen. Mede op basis hiervan is in het rapport eveneens geconcludeerd dat eiser eenduidig niet te herleiden is tot de taal- en cultuurgemeenschap in Burundi.

AWB 07/24392

3

3 Eiser kan zich niet verenigen met het standpunt van verweerder. Verweerder is in het bestreden besluit ten onrechte niet ingegaan op een aantal grieven die eiser reeds bij de zienswijze van 10 februari 2006 naar voren heeft gebracht. Hij wijst met name op de betwisting van de deskundigheid van de taalanalist KIN2. Verweerder is hier ten onrechte niet op ingegaan terwijl die taalanalyse ten grondslag is gelegd aan het bestreden besluit. Dat eiser deze stelling niet in een nadere zienswijze naar voren heeft gebracht, maakt dit niet anders. Bovendien wijst eiser er op dat hij een groot aantal details over zijn woonomgeving heeft genoemd in de door hem afgelegde verklaringen. Hierop is verweerder ook niet ingegaan, terwijl dit punt van wezenlijk belang is omdat de eerder overgelegde contra-expertise ook op dat punt concrete aanknopingspunten bood tot twijfel aan de taalanalyse. Hetzelfde geldt voor de identiteitskaart. De reden dat niet eerder is gercageerd op de tweede taalanalyse is dat het niet mogelijk was om op zo'n korte termijn een contra-expertise te realiseren. De 'Taalstudio' en diens deskundigen hebben het bijzonder druk. De gemachtigde van eiser verwacht op korte termijn nader bericht. Bovendien is een nieuw feit dat de beoordelingen van de taaldeskundige KIN2 ook blijkt uit verweerders eigen stellingen in andere zaken niet voldoen aan de kwaliteitseisen, zodat diens rapport niet aan de motivering van het bestreden besluit ten grondslag gelegd mag worden. In dit kader verwijst eiser naar de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch van 9 juli 2007 (AWB 07/2429). Ten slotte betwist eiser de weerlegging van de contra-expertise en de tweede taalanalyse. De conclusie in dit laatste rapport dat het Swahili niet de eerste taal zou zijn, wordt in het geheel niet onderbouwd. Evenmin is onderbouwd dat uit de tongval van eiser zou blijken dat hij niet afkomstig is uit Burundi.

3.1 In de aanvullende gronden van beroep van 22 mei 2008 heeft eiser een kopie van zijn geboorteakte, opgemaakt op 31 december 2007, overgelegd. Voorts heeft eiser zich, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 20 september 2007 (LJN: BB5253), op het standpunt gesteld dat nu duidelijk is dat eiser enig Kirundi spreekt ook in onderhavige zaak geen conclusie over de herkomst van eiser kan worden getrokken op basis van de stelling in het ambtsbericht. Verder valt op dat in de reactie van Bureau Land en Taal (hierna: BLT) van 7 januari 2008 de conclusie gehandhaafd wordt dat Burundezzen per definitie Kirundi spreken, zonder concreet in te gaan op de gegevens die de deskundige dr. Nkulu daarover noemt. Ten slotte is van belang dat eiser hier al geruime tijd een relatie heeft met mevrouw Huitema. Inmiddels is zij zwanger en heeft eiser het ongeboren kind erkend. Na onderzoek bleek het ongeboren kind een ernstige hartafwijking te hebben waarvoor een operatie noodzakelijk is. Dit is een moeilijke situatie voor eiser en zijn vrouw.

4 De rechtbank overweegt het volgende.

4.1 Ingevolge artikel 83 van de Vw 2000 kan slechts rekening worden gehouden met feiten en omstandigheden die zich voordoen na het bestreden besluit. De Afdeling heeft bij uitspraak van 18 december 2003 (LJN: AO2567) overwogen dat een contra-expertise, wanneer deze pas in beroep is ingediend, geen feit of omstandigheid is in de zin van artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000.

4.1.1 De rechtbank stelt vast dat eiser de contra-expertise van 1 november 2007 niet in de besluitvormingsfase heeft ingediend, maar deze in beroep heeft overgelegd. De vraag of deze in beroep overgelegde contra-expertise bij de beoordeling kan worden betrokken hangt af van de vraag of het niet in de besluitvormingsfase overleggen daarvan verschoonbaar is.

AWB 07/24392

4

4.1.2 De rechtbank merkt op dat verweerder de eerste taalanalyse van 5 oktober 2005 niet aan het besluit ten grondslag heeft gelegd. Bij brief van 3 april 2007 heeft verweerder het tweede voornemen tot afwijzing van de aanvraag, een afschrift van het rapport taalanalyse van 23 maart 2007 en een kopie van de reactie van BLT aan eiser doen toekomen. Eiser is daarbij gewezen op de mogelijkheid om binnen vier weken na dagtekening van die brief zijn zienswijze op dit voornemen schriftelijk naar voren te brengen. Eiser heeft van die mogelijkheid evenwel in de fase van de besluitvorming geen gebruik gemaakt. Eiser heeft eerst bij de aanvullende gronden van het beroep van 27 juli 2007 medegedeeld dat hij de weerlegging van de contra-expertise en de tweede taalanalyse betwist en het, gelet op de drukte bij de Taalstudio, niet mogelijk is om op zo'n korte termijn een contra-expertise te laten verrichten. Eerst bij brief van 7 november 2007 heeft eiser het rapport van een contra-expertise in beroep ingebracht. Onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 17 oktober 2005 (LJN: AU4918) kan de indiening van een contra-expertise eerst in beroep toelaatbaar zijn indien eiser vanaf het moment dat hem de resultaten van de taalanalyse ter kennis komen bij verweerder aangeeft een contra-expertise te zullen laten verrichten, deze stelling onderbouwt met stukken, vervolgens verweerder op de hoogte blijft houden van de vorderingen in het verkrijgen van de contra-expertise, én de goede procesorde door toelating van de contra-expertise niet geschaad wordt. Dat is niet gebleken, zodat geen sprake is van verschoonbaarheid. De rechtbank is van oordeel dat eiser zijn standpunt niet heeft onderbouwd en niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij de contra-expertise niet reeds in de fase van bestuurlijke besluitvorming had kunnen overleggen. Omdat er bovendien geen aanknopingspunten bestaan voor het oordeel dat het rapport niet eerder in rechte had kunnen worden ingebracht, wordt het rapport niet bij de beoordeling betrokken. Hieraan doet niet af dat in de aanbiedingsbrief bij het tweede voornemen van 3 april 2007 niet opnieuw gewezen is op de mogelijkheid een contra-expertise te laten uitvoeren. Naar het oordeel van de rechtbank is eiser hierdoor niet in zijn belangen geschaad.

4.2 Voorts heeft eiser gedurende de beroepsprocedure op 22 mei 2008 een geboorteakte overgelegd, opgemaakt op 31 december 2007. Eiser heeft betoogd dat dit document op grond van artikel 83 van de Vw 2000 bij de beoordeling van het beroep betrokken kan worden. De rechtbank stelt vast dat de geboorteakte dateert van 31 december 2007, derhalve ná het thans bestreden besluit. De reden dat eiser dat document pas op 22 mei 2008 heeft overgelegd is volgens eiser gelegen in het feit dat hij geen contact had met mensen in zijn geboorteland. Onlangs kwam eiser in contact met een Burundese vrouw in Nederland die hem vertelde dat zij contacten heeft in Burundi die voor hem aan een Burundese geboorteakte kunnen komen. Eiser heeft toen zijn gegevens doorgegeven aan die persoon, die zijn naam in de registers heeft weten te traceren. Hierop is de geboorteakte van eiser gelegaliseerd en geverifieerd en per post naar Nederland gestuurd. Eiser heeft dat document samen met zijn partner opgehaald. Naar het oordeel van de rechtbank kan het in beroep overgelegde document niet bij de beoordeling van het beroep worden betrokken. De rechtbank acht het onaannemelijk dat eiser het document dat hij thans in beroep heeft overgelegd, niet eerder had kunnen overleggen. Gelet hierop acht de rechtbank het in strijd met artikel 83 Vw 2000 om dit document alsnog in de beoordeling te betrekken.

4.3 De rechtbank ziet zich thans gesteld voor de vraag of de in het rapport taalanalyse van 23 maart 2007 neergelegde conclusies verweerders standpunt, dat geen geloof kan worden gehecht aan eisers verklaringen omtrent zijn nationaliteit en land van herkomst en als gevolg daarvan een positieve overtuigingskracht ontbeert, kan dragen.

AWB 07/24392

5

4.4 De Afdeling heeft onder meer bij uitspraak van 8 april 2004 (LJN: AO8566) overwogen dat verweerder met het aanbieden van de mogelijkheid van een taalanalyse de desbetreffende vreemdeling tegemoet komt in de voldoening aan de ingevolge voormelde bepaling op hem rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, in het geval twijfel gerezen is over de gestelde identiteit en nationaliteit, waaronder in voorkomende gevallen begrepen de stamafkomst of de plaats van herkomst. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Hiertoe kan hij, indien hij van mening is dat de analyse onvolkomenheden bevat, de band waarop het gesprek ten behoeve van de taalanalyse is opgenomen door een zelf gekozen onafhankelijke deskundige laten beoordelen en zo nodig van commentaar laten voorzien.

4.5 De Afdeling heeft voorts in de uitspraak van 27 september 2005 (LJN: AU3740) overwogen dat een op verzoek van de vreemdeling verrichte taalanalyse op voldoende zorgvuldige wijze, met de nodige waarborgen omkleed, dient te worden verricht door een onafhankelijke deskundige om als contra-expertise te kunnen dienen. De onderzoeksresultaten kunnen slechts dan als tegenbewijs worden aangemerkt, als controleerbaar is door wie en onder welke omstandigheden het desbetreffende onderzoek heeft plaatsgevonden. De onafhankelijkheid en de deskundigheid van de door de vreemdeling ingeschakelde taalanalist moet kunnen worden vastgesteld, aan de hand van identiteitsgegevens van die analist en de ondertekening van het rapport, het aanvullend rapport moet een reactie op de bandopname ten behoeve van de taalanalyse van het BLT betreffen en de onderzoeksresultaten moeten naar hun aard kunnen dienen als reactie op de door het BLT verrichte taalanalyse.

4.6 Ten aanzien van het betoog van eiser dat verweerder ten onrechte niet is ingegaan op de betwisting van de deskundigheid van taalanalist KIN2, overweegt de rechtbank dat verweerder terecht heeft opgemerkt dat in de reactie op de contra-expertise van 23 maart 2007, die met het voornemen is meegezonden, is ingegaan op de deskundigheid van taalanalist KIN2. In dit kader verwijst de rechtbank naar de uitspraak van de Afdeling van 29 maart 2007 (JV 2007/230), waarin is overwogen dat, gelet op de in het "Werkkader Taalanalisten IND" voorziene selectieprocedure, de wijze van begeleiding door wetenschappelijk opgeleide linguïsten en de kwaliteitscontroles op de taalanalyses door middel van cross checks, moet worden geoordeeld dat de deskundigheid van taalanalisten werkzaam bij het BLT van de IND en dus ook van de taalanalist KIN2 voldoende is gewaarborgd.

4.7 Met betrekking tot eisers stelling dat een nieuw feit is dat de beoordelingen van de taaldeskundige KIN2 ook blijkens verweerders eigen stellingen in andere zaken niet voldoen aan de kwaliteitseisen, overweegt de rechtbank als volgt. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder terecht verwezen naar de uitspraak van de Afdeling van 29 maart 2007 (JV 2007/230) en opgemerkt dat in enkele gevallen is gebleken dat taalanalyses van Kirundi-sprekenden, verricht door KIN2 onvoldoende betrouwbaar waren. De resultaten van een onderzoek naar taalanalyses van Swahili-sprekenden verricht door KIN2 gaven geen aanleiding om de kwaliteit van die taalanalyse in twijfel te trekken. Verweerder heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat nu bij de onderhavige taalanalyse Swahili is gesproken en slechts enkele woorden Kirundi, en de conclusie van taalanalist KIN2 is bevestigd door taalanalist KIR 1, er geen aanleiding is om

AWB 07/24392

6

te twijfelen aan de juistheid van de inhoud van de taalanalyse verricht door KIN2. Hierdoor faalt de grief dat er sprake is van een nieuw feit. Verweerder heeft op grond van het rapport taalanalyse in redelijkheid kunnen concluderen dat de ernstige twijfel aan de geloofwaardigheid van de verklaringen eiser omtrent zijn identiteit en nationaliteit, niet is weggenomen.

4.8 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder het ontbreken van documenten, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 aan eiser kunnen tegenwerpen. Op grond van hetgeen hiervoor is overwogen bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet op basis van het rapport taalanalyse van 23 maart 2007 op het standpunt heeft kunnen stellen dat de verklaringen van eiser omtrent zijn identiteit en nationaliteit niet geloofwaardig zijn.

4.9 Ten aanzien van het betoog van eiser dat hij al geruime tijd in Nederland verblijft, een relatie heeft en het door hem erkende, ongeboort, kind een hartafwijking heeft, is de rechtbank van oordeel dat deze grief niet kan slagen. De rechtbank is van oordeel dat die omstandigheden aan de orde kunnen komen in een reguliere procedure en derhalve niet ter toetsing staan in onderhavige (asiel)procedure.

5 Het beroep is derhalve ongegrond.

6 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 07/24392

7

III Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage.

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. A. van 't Laar, rechter, en door deze en mr. R. Simi, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 3 september 2008.

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrecht-spraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrecht-spraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

Afschrift verzonden op:

15 SEP. 2008

VOOR COPIE CONFORM De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage wvd
--

HET VAN SCHIJNDELHUIS

ADVOCATEN EN PROCUREURS

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

per fax : 070 - 3651380
aantal pagina's: 9

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1 0 OKT 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	V2
BEHANDELD DD:	PAR:

MR G.F. VAN DER HARDT ABERSON
MR L. HENNINK
MR L.E.J. VLEESBEEK
MR R. HAZE
MR L.M.M. FRUYTIER
MR M.M. VOLWERK

Rotterdam, 10 oktober 2008

Betreft: appelschrift

Appellant :
Geboortedatum :
Herkomst : Burundi
Huidige adres : Middelweg West 176, St Anna Parochi (9706 GE)
INDnr : 0503.03.0423

Eventueel griffierecht kan worden verrekend met de rekening courant. Toevoeging is aangevraagd

Geeft te kennen:

Appellant, te dezer zake woonplaats kiezende te Rotterdam aan de Westzeedijk 108, ten kantore van ten kantore van zijn gemachtigde de advocaat en procureur Mr M.M. Volwerk, die in deze door appellant bepaaldelijk gemachtigd is om als gemachtigde op te treden en die als zodanig voor hem zal optreden en die bepaaldelijk gemachtigd is om dit hoger beroepschrift op te stellen alsmede te ondertekenen en in te dienen alsmede de procedure te voeren en die nadrukkelijk verklaart daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn.

Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen het in kopie bijgesloten afschrift van de uitspraak van de Arrondissementsrechtbank te Den Haag van 3 september 2008, AWB 07/24392 (zie **productie 1**) verzonden op 15 september 2008, waarbij het beroep ten aanzien van de afwijzing van de aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, ongegrond is verklaard.

Dit appelschrift berust op het navolgende:

POSTBUS 25025
3001 HA ROTTERDAM
WESTZEEDIJK 108
3016 AH ROTTERDAM
TEL. 010 - 466 23 33
FAX 010 - 225 19 17

HET VAN SCHIJNDELHUIS

ADVOCATEN EN PROCUREURS

Grief 1

De rechtbank overweegt ten onrechte in rechtsoverweging II.4.1.2...: "De rechtbank merkt op dat verweerder de eerste taalanalyse van 5 oktober 2005 niet aan het besluit ten grondslag heeft gelegd. [...] wordt het rapport niet bij de beoordeling betrokken"

Appellant meent dat de rechtbank niet tot het oordeel heeft kunnen komen dat verweerder de eerste taalanalyse van 5 oktober 2005 niet aan het besluit ten grondslag heeft gelegd. Dit blijkt uit de eerste alinea van pagina 4 van het bestreden besluit waarin uitdrukkelijk wordt gerefereerd aan de reactie van Bureau Land en Taal van 23 maart 2007 en deze wordt ook bijgevoegd. Vervolgens staat in alinea 3 van diezelfde pagina dat de tweede taalanalyse is verricht ter bevestiging van de conclusies van de taalanalyse van 5 oktober 2005.

Gelet daarop zijn beide taalanalyses én de reactie van BLT ten grondslag gelegd aan het bestreden besluit. Ter zitting is namens appellant gesteld dat al in de eerste zienswijze de nodige kanttekeningen naar voren zijn gebracht ten aanzien van de taalanalyse waarop ook in het bestreden besluit niet is ingegaan. Derhalve kan niet worden gesteld dat er niet tijdig in houdelijk is gereageerd op de stellingen die verweerder blijktens het voornemen en het besluit huldigt. Het ontbreken van een zienswijze naar aanleiding van het voornemen d.d. 3 april 2007 kan derhalve niet leiden tot de conclusie dat appellant geen weerwoord heeft gevoerd. Dit heeft tot gevolg dat de contra-expertise die hangende beroep op 7 november 2007 is ingebracht beschouwd dient te worden als een nadere onderbouwing van eerder ingenomen stellingen en als zodanig wel degelijk dient te worden betrokken in de beoordeling.

Grief 2

De rechtbank overweegt ten onrechte in rechtsoverweging II.4.2...: "Naar het oordeel van de rechtbank kan het in beroep overgelegde document niet bij de beoordeling in het beroep worden betrokken." Hiervoor geldt dezelfde overweging als bij grief 1. Appellant heeft zijn identiteit vanaf het begin onderbouwd met de nodige verklaringen en contra-expertise. De geboorteakte dient derhalve als nadere onderbouwing van eerder ingenomen stellingen te worden betrokken.

Conclusie

De conclusie van appellant is, dat om hierboven genoemde redenen de uitspraak van de Rechtbank Den Haag van 3 september 2008 niet in stand kan blijven.

Mitsdien

Het de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State behage het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank Den Haag van 3 september 2008 te vernietigen, met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hogerechtend,

M.M. Volwerk

producties: - uitspraak